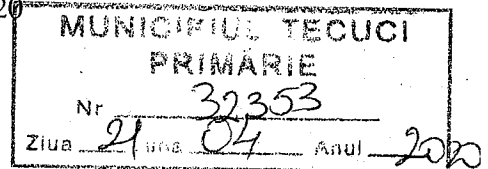

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
DECIZIA CIVILĂ Nr. 136/2020

Ședința publică de la 25 Februarie 2020

Completul compus din:
PREȘEDINTE Anica Ioan
Judecător Alina Savin
Grefier Stela Balosin

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea apelului declarat de reclamanta UAT MUNICIPIUL TECUCI PRIN PRIMAR CATALIN CONSTANTIN HURDUBAE, cu sediul procesual ales la C.I.A. „Irina Stanciu”, cu sediul în mun. Galați, în contradictoriu cu pârâțul ȚUCHEL DANIEL GERHARDT, cu domiciliul în mun. Tecuci, în împotriva sentinței civile nr. 618/27.05.2019 a Tribunalului Galați.

Dezbaterile orale au avut loc în ședința publică din 20.02.2020 și s-au consemnat în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța în temeiul dispozițiilor art.396 alineat 1 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de 25.02.2020.

CURTEA

Asupra apelului înregistrat la Curtea de Apel Galați – Secția conflicte de muncă și asigurări sociale sub nr.2321/121/2018;

Examinând actele și lucrările dosarului constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 618/27.05.2019 pronunțată de Tribunalul Galați, a respins excepția prematurității, ca fiind nefondată.

A respins acțiunea din dosarul nr. 2321/121/2018, dar și din dosarul conex nr. 2620/121/2018, formulată de reclamanta UAT MUNICIPIUL TECUCI PRIN PRIMAR CATALIN CONSTANTIN HURDUBAE, în contradictoriu cu pârâțul ȚUCHEL DANIEL GERHARDT, ca fiind nefondate.

A obligat pe reclamant către pârât la plata sumei de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre au fost avute în vedere următoarele:

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 2321/121/2018, reclamanta UAT Municipiul Tecuci, în contradictoriu cu pârâțul Gerhardt D. Țuchel, a solicitat instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să se dispună obligarea pârâtului la plata sumei de 105000 lei reprezentând prejudiciu cauzat în dauna instituției, obligarea pârâtului la plata majorărilor de întârziere actualizate până la data plății efective precum și obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea în fapt a cererii, reclamanta a arătat că prin Decizia nr 10/17.08.2015 Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi Galați, a reținut la măsura 10 prejudiciul patrimoniului entității în sumă de 105.000 lei, compusă din amendă contravențională aplicată de către IJSC în cuantum de 3000 de lei, amendă contravențională în sumă de 1000 de lei, achitată de 2 ori, precum și amendă contravențională aplicată de către Agenția Națională pentru Achiziții Publice în cuantum de 100.000 lei - achitată prin ordinul de plată 82/25.01.2016.

A apreciat reclamanta că fapta ilicită a fost constatată de către Curtea de Conturi prin decizia 10/17.08.2015, vinovăția fiind dată de rămânerea în pasivitate a pârâtului, prin îndeplinirea în mod defectuos a sarcinilor ce îi reveneau.

În drept, reclamanta a invocat art. 14 alin 4 din legea nr.273/2006, art.36 alin. 3 lit.b și art. 63 din Legea nr.215/2001 republicată în 2007, art.1357-1371 din codul civil.

În dovedirea cererii, reclamanta a solicitat administrarea probei cu înscrisuri (filele 22-103).

A solicitat judecarea cauzei și în lipsă.

Pârâțul Tüchel Gerhard Daniel a depus întâmpinare prin care a invocat excepția prematurității introducerii acțiunii iar pe fond respingerea cererii ca nefondată. A solicitat asemenea conexarea dosarului 2620/121/2018 la dosarul 2321/121/2018, aflat în aceeași etapă procesuală, cu aceleași părți și același obiect.

În motivare a arătat că în conformitate cu dispozițiile art. 33 alin 3 din Legea 94/1992, ordonatorul primar de credite, respectiv reclamanta, ar fi trebuit să dispună măsuri pentru evaluarea exactă a prejudiciului estimat de către curtea de conturi, apreciind că simpla formulare a cererii de chemare în judecată nu este îndeplătoare pentru stabilirea concretă a prejudiciului constat.

Consideră că nu sunt îndeplinite elementele răspunderii civile delictuale, motiv pentru care solicită respingerea cererii de chemare în judecată.

A solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

Instanța a încuviințat pentru părți proba cu înscrisurile apreciind că este admisibilă și poate duce la soluționarea cauzei potrivit art. 258 raportat la art. 255 Cod de procedură civilă.

Analizând cererea, prin prisma susținerilor părților, a probatoriului administrat și a dispozițiilor legale incidente în cauza, instanța reține următoarele:

Cu privire la excepția conexității, prin încheierea nr 26/22.03.2019, instanța a admis excepția invocată și a dispus trimiterea dosarului 2620/121/2019 la prezentul dosar.

Instanța a avut în vedere potrivit Deciziei nr. 16/2016 a ICCJ, pronunțată într-un recurs în interesul legii, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1, art. 231 și art. 278 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 55 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile Codului muncii se aplică raporturilor juridice dintre primar/viceprimar și unitatea administrativ-teritorială, dacă legi speciale nu conțin dispoziții specifice, inclusiv după încetarea mandatelor.

Or, în cauză, reclamanta a solicitat tragerea la răspundere patrimonială a pârâțului Tüchel Gerhardt Daniel, fost primar al unității administrativ teritorială, fiind astfel aplicabile dispozițiile art. 254 Codul muncii, iar procedura prevăzută de art. 251 Codul muncii este obligatorie a fi parcursă în cazul răspunderii disciplinare.

Astfel, potrivit art. 254 alin 1 din Legea nr. 53/2002 privind Codul Muncii „*Salariații răspund patrimonial, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, pentru pagubele materiale produse angajatorului din vina și în legătură cu munca lor.*”

Din interpretarea acestor dispoziții, pentru antrenarea răspunderii patrimoniale a angajatului este necesară îndeplinirea cumulativă a mai multor condiții, respectiv existența unui contract de muncă valabil încheiat, calitatea de salariat la unitatea păgubită, existența unui prejudiciu creat patrimoniului angajatorului, fapta ilicită și personală a salariatului să fie săvârșită în legătură cu munca sa, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția salariatului.

În ceea ce privește fapta ilicită a pârâțului Tüchel Gerhardt Daniel, instanța a avut în vedere că reclamanta nu a identificat-o în concret, expunând situația de fapt de unde se pot deduce mai multe fapte pe care i le impută pârâțului și concludând în sensul că fapta ilicită ar fi plata nelegală a sumei de 105000 lei.

Cu privire la această faptă, instanța a avut în vedere că la baza plății acestei plăți a stat un proces verbal de sancționare și constatare a contravențiilor și prin plata efectuată s-a urmărit obținerea beneficiului de a achita amenda în termen de 48 de ore de la comunicarea procesului verbal și nu recunoașterea faptelor stabile prin acel proces verbal. Astfel, sub aspectul legalității plății se are în vedere că aceasta a avut un temei legal.

Analizând faptele ce reies a fi imputate pârâțului din motivarea cererii, instanța are în vedere omisiunea de a nu repartiza proces verbal de sancționare și constatare a contravențiilor către juriștii din cadrul unității pentru a se formula a plângere împotriva acestuia. Astfel, se invocă o inacțiune, însă o inacțiune constituie faptă ilicită ori de câte ori norma legală obligă o anumită persoană să acționeze într-un anumit mod, cerință legală ce nu a fost respectată. Astfel, nu se poate reține o

obligatie reprezentand atributie a paratului de a inainta procesele verbale de contravenție juristilor din institutie. Mai mult, decât atât înaintarea procesualului verbal avea ca scop doar eventuala oportunitate de atacare sau nu a acestuia, iar eventuala formulare a plângerii contravenționale nu garanta și admiterea acesteia.

Așadar, nu se poate reține săvârșirea unei fapte proprii ilicite constând într-o acțiune sau inacțiune săvârșită de paratul Tuchel Gerhardt Daniel și care să fi avut legătură de cauzalitate cu plata de către UAT Municipiul Tecuci a sumei de 105000 lei.

Cât privește o eventuală răspundere a paratului în calitate de comitent, trebuie subliniat că pentru antrenarea acestei răspunderi trebuie să se facă dovada faptei ilicite a prepusului, anume persoanei aflate sub controlul și supravegherea comitentului. Însă, în cauză, reclamanta nu a identificat nici persoana aflată în subordinea paratului și nici fapta acesteia cauzatoare de prejudiciu.

Pentru toate considerente de mai sus, a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată și cererea de chemare în garanție ca rămasă fără obiect.

În temeiul art. 453 alin.1 Cod de procedură civilă a dispus obligarea reclamantei la plata către paratul Tuchel Gerhardt Daniel a sumei de 2500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocat.

Împotriva sentinței civile a declarat apel reclamanta UAT Municipiul Tecuci prin primar Cătălin Constantin Hurdubae, solicitând instanței de apel, admiterea căii de atac, cu consecința admiterii cererii de chemare în judecată cu obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecată.

În argumentarea motivelor de apel, a susținut că hotărârea instanței de fond este bazată exclusiv pe apărările paratului, fără a fi arătate în integralitate motivele pentru care susținerile reclamantului au fost înlăturate, prima instanța a pronunțat o hotărâre cu aplicarea greșită a normelor de procedură.

Astfel, instanța de fond nu a răspuns, și nici nu a motivat îndepartarea argumentelor privind vinovăția paratului în producerea pagubei invocate de către reclamantă în motivarea cererii de chemare în judecată.

Instanța de fond, omite să constate faptul că raportat la situația de fapt expusă în dosar, paratul este culpabil de prejudiciul cauzat reclamantei, și trebuie să răspundă patrimonial pentru pagubele materiale produse instituției pe care o conducea la aceea vreme în calitate de primar, pagube produse din pricina exclusivă a lui și în legătură cu obligațiile pe care trebuia să le îndeplinească.

Sub un prim aspect, paratul nu a contestat procesele verbale seria A nr. 0000695/26.08.2015, respectiv seria A nr. 0000696/26.08.2015 semnate fără obiecțiuni de către ordonatorul principal de credite;

Sub un alt aspect, paratul nu a sesizat comisia de disciplină așa cum prevede legea statutului funcționarului public, ci doar a dispus constituirea unei comisii pentru efectuarea unei analize administrative privind încălcarea prevederilor cuprinse în procesele verbale 695 și 696 fără însă a fi și suficient. Potrivit dispoziției nr. 1237/01.09.2019 comisia trebuia să prezinte un raport până la data de 07.09.2015. Față de raportul comisiei prezentat și până la finalizarea mandatului de primar iunie 2016, paratul Tuchel Daniel nu a întreprins nicio alta măsură.

Sub un alt aspect, recunoașterea faptei ilicite constatate de către auditorii Curții de Conturi, prin Decizia r. 40/2014, măsura nr. 10 și rămânerea în pasivitate a paratului prin îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor legale ce îi reveneau în funcția de primar.

Cu privire la condițiile prejudiciului acestea sunt îndeplinite, în cauză fiind vorba de un prejudiciu cert în privința existenței și întinderii sale. Așa fiind, certitudinea pagubei și întinderea acesteia constă în faptul că suma de 105.000 lei este una determinată.

Potrivit prevederilor OG2/2001 privind regimul contravențiilor cu modificările și completările ulterioare, un proces verbal de contravenție poate fi atacat în instanța în termen de 15 zile de la data comunicării, introducerea acțiunii suspendând executarea, ori din rezoluțiile paratului rezultă clar recunoașterea vădită a faptelor ce au fost constatate de către organul constatator, neexprimându-și voința de a ataca în instanța cele constatate de către ISC. Acest fapt vine în

coroborare și cu semnarea proceselor verbale fără obiecțiuni, de către pârât, fapt ce întărește concluzia de însușire a celor dispuse de către ISC.

Având în vedere cele arătate, apelanta a apreciat că instanța de judecată a procedat la o interpretare greșită în analizarea situației expusă în cererea de chemare în judecată, drept pentru care a solicitat admiterea caii de atac, cu consecința admiterii acțiunii ca fiind fondată.

În drept, a invocat disp. art. 480 alin. 2 cod procedura civilă.

A depus la dosar, în susținere, hotărâri judecătorești din dosarele 1144/324/2017 și 1145/324/2017, Tribunalul Galați și Curtea de Apel Galați pronunțându-se în cauze similare.

Intimatul pârât, prin apărător, a formulat concluzii orale și a depus la dosar, ca practica judiciară hotărâri judecătorești în alte spețe privind aceleași părți.

Curtea analizând motivele de apel în raport de actele și de lucrările dosarului a constatat că apelul reclamantei este întemeiat pentru următoarele considerente:

Situația de fapt este următoarea:

1. Prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. A0000695 din 26.08.2015 ISC Galați a aplicat reclamantei amenda contravențională în suma de 3000 lei, reținând că a executat lucrări de construcții în calitate de investitor în cazul obiectivelor de investiții : lucrări de construcție de structuri metalice pentru obiectivul. Puncte de colectare a deșeurilor menajere (șapte puncte gospodărești, mun. Tecuci; reparații împrejmuire Cimitir Municipal, str. Liniștei; reparații și montat împrejmuire cimitir), fără să dețină autorizație de construcție, fiind încălcate prevederile art. 1 ale Legii nr. 50/1991.

2. Prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. A0000696 din 26.08.2015, emis de Inspectoratul Județean în construcții Galați, reclamantei i s-a aplicat o amendă contravențională în suma de 2000 lei pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 21 lit.f și art. 21 lit. d din Legea nr.10/1995, privind recepția la terminarea lucrărilor constând în aceea că a executat și recepționat lucrările de construcții (în șapte puncte gospodărești, împrejmuire cimitir municipal) fără a asigura verificarea execuțiilor corecte prin participarea diriginților de șantier sau agenți economici de consultanță specializați, pe tot parcursul lucrărilor.

Ambele procese verbale de contravenție au fost semnate fără obiecțiuni de către pârât în calitate de primar și au fost achitate și amenziile.

Cu dispoziția nr. 1237/01.09.2015 a fost constituită o comisie care să efectueze o cercetarea administrativă privind încălcarea prevederilor cuprinse în cele două procese verbale de constatare și sancționare a contravențiilor întocmite de IJC Galați și stabilirea persoanelor vinovate.

Prin raportul înregistrat în data de 07.09.2015 Comisia a concluzionat că nu se impune desemnarea unei persoane vinovate și nici problema recuperării amenzilor întrucât nu există prejudiciu.

3. Prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 011/14.01.2016 Agenția Națională pentru Achiziții Publice, în urma controlului procedurilor de achiziție publică efectuat în baza OUG nr. 34/2006, aplicate de Municipiul Tecuci, a stabilit o amendă în cuantum de 200.000 lei, pentru 5 fapte contravenționale. S-au reținut următoarele aspecte:

Contractele încheiate pentru amenajare Parcului Central au fost atribuite direct, fără derularea unei proceduri de achiziție publică contra dispozițiilor art. 23 din O.U.G. nr. 34/2006;

Atribuirea directă, fără derularea unei proceduri de achiziție publică, în vederea realizării iluminatului ornamental festiv în municipiul Tecuci în anii 2013 și 2014, contrar legii:

Realizarea de lucrări în vederea renovării, întreținerii, reparațiilor la imobilele situate în str. Decembrie 1918, nr. 64, 66 și 77, contractele fiind atribuite direct deși se impunea derularea unei proceduri de achiziție publică:

Nerealizarea procentului obligatoriu de 40% de utilizare a mijloacelor electronice în anii 2013 și 2014.

UAT Tecuci cu ordinul de plată nr. 82/25.01.2016 a plătit suma de 100000 lei în 48 de ore de la data comunicării procesului verbal de contravenție.

În baza dispoziției Primarului, nr. 189/25.02.2016 a fost constituită comisia care să analizeze și să stabilească persoanele care se fac vinovate de săvârșirea faptelor prevăzute în procesul verbal de contravenție, iar comisia a întocmit raportul final nr. 18043/PJ/20.04.2016, din care rezultă că

nu existat persoană vinovată deoarece cea mai mare parte din contractele de achiziție publică au fost realizate într-o perioadă în care la compartimentul achiziții din cadrul municipiului Tecuci nici un salariat nu avea ca sarcină de serviciu urmărirea documentațiilor de atribuire a contractelor de achiziție publică.

Fata de aceasta situație, Curtea apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile atragerii răspunderii patrimoniale în sarcina pârâtului fost primar al reclamantei în perioada supusă controlului de către Curtea de Conturi.

Contrar celor reținute de către prima instanță, Curtea apreciază că în cauză s-a dovedit fapta culpabilă a pârâtului și aceasta nu constă în plata celor sancțiuni aplicate prin procesele verbale de constare și sancționare contravențională.

Achitarea de către pârât, în termen de 48 de ore a celor trei amenzi contravenționale este o măsură legală și oportună în scopul diminuării pagubei în patrimoniul reclamantei și nicidecum nu poate fi interpretată ca o faptă ilicită.

De altfel nici reclamanta prin cererea de chemare în judecată nu reproșează pârâtului această măsură.

Nu constituie faptă ilicită nici desemnarea de către pârât a celor două comisii pentru efectuarea de cercetări administrative și aflarea persoanelor vinovate de abaterile constatate în procesele verbale. Însă acestea sunt singurele măsuri legale întreprinse de către pârât și insuficiente.

Fapta ilicită prev. de art. 254 alin. 1 c.m. consta în aceea că pârâtul nu a luat toate măsurile pentru aflarea persoanelor vinovate și recuperarea prejudiciului de la acestea.

Este adevărat că în principiu nu este obligatorie contestarea unui proces verbal de contravenție și neatacarea acestora în instanța nu poate fi automat imputată pârâtului.

Însă, din copiile celor trei procese verbale de contravenție rezultă că paratul le-a semnat fără obiecțiuni, ceea ce înseamnă că a recunoscut ca fiind reale abaterile constatate prin acestea de către organele constatatoare.

În această situație se impunea efectuarea de cercetări administrative și stabilirea persoanelor vinovate din cadrul instituției care au săvârșit abaterile respective.

Or, pârâtul, tot fără nicio obiecție și-a însușit și concluziile celor două raporturi ale comisiilor de cercetare care au concluzionat că nu exista nici persoane vinovate și nici prejudiciu pentru abaterile constatate prin procesele verbale de contravenție.

Cu alte cuvinte cele două raporturi contrazic procesele verbale de contravenție ca fiind nereale așa că se impunea contestarea lor în instanța și eventual anularea lor sau invocarea unor cauze exoneratoare de sancțiuni, ceea ce nu s-a întâmplat, procesele verbale rămânând definitive prin necontestare.

Prin modul cum a gestionat această situație, recunoscând, -pe de o parte - ca reale abaterile constatate prin procesele verbale, achitând amenzile în 48 ore și necontestând procesele verbale și, pe de altă parte -acceptând concluziile rapoartelor interne care nu au identificat persoanele vinovate, ceea ce a condus la nerecuperarea la bugetul local a c/v amenzilor achitate, practic pârâtul recunoaște că este singurul răspunzător de această situație.

Potrivit art. 61 pct. 3,4 și 5 din Legea nr. 215/2001, pentru punerea în aplicare a activităților date în competența sa prin actele normative, primarul beneficiază de un aparat de specialitate, pe care îl conduce; aparatul de specialitate al primarului este structurat pe compartimente funcționale, în condițiile legii. Compartimentele funcționale ale acestuia sunt încadrate cu funcționari publici și personal contractual; primarul conduce serviciile publice locale.

Așadar, pentru proasta organizare a aparatului de specialitate, este răspunzător Primarul, conform dispozițiilor legale invocate mai sus.

Totodată, potrivit art. 63 lit. c din aceeași lege, primarul are atribuții referitoare la bugetul local, iar conform alin. 4 lit. a din același articol, în exercitarea acestor atribuții, primarul exercită funcția de ordonator principal de credite.

În aceasta calitate, potrivit art. 23 alin. 1 și 2 lit. c din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, ordonatorul de credite are obligația de a angaja și utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituției respective și cu respectarea dispozițiilor legale; ordonatorul de credite răspunde de

angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor bugetare aprobate și a veniturilor bugetare posibil de încasat.

În concluzie, acțiunea în răspundere patrimonială formulată de reclamanta în baza art. 254 alin. 1 c.pr.civ este întemeiată.

În conformitate cu art. 480 alin. 2 c.pr.civ Curtea va admite apelul reclamantei și va schimba sentința de fond în sensul că va admite acțiunea și va obliga pârâtul să plătească reclamantei suma de 105 000 lei c/v prejudiciu adus acesteia.

Reclamanta a solicitat prin cererea de chemare în judecată și obligarea pârâtului la plata majorărilor de întârziere actualizate la data plății.

Reclamanta nu și-a motivat în drept acest capăt de cerere.

Instituția majorărilor de întârziere este reglementată de codul de procedura fiscală, care în art.183 alin. 1 prevede că: „Prin excepție de la prevederile 173 și 176, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale datorate bugetelor locale, se datorează după acest termen majorări de întârziere”.

Art. 1 pct. 26 definește noțiunea de „majorare de întârziere” ca fiind obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale, precum și sancțiunea, ca urmare a neachitării la scadență, de către debitor, a obligațiilor fiscale principale, iar conform pct. 28, obligație fiscală principală - obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege.

Suma solicitată de reclamanta în prezenta cauza nu se încadrează în nici una dintre obligațiile fiscale principale enumerate de pct. 28 astfel că nu se pot pretinde majorări de întârziere.

Reclamanta apelantă a mai solicitat obligarea pârâtului și la plata cheltuielilor de judecată din prima instanță și din apel însă la dosar nu au fost depuse dovezile privind aceste cheltuieli.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite apelul declarat de reclamanta UAT MUNICIPIUL TECUCI PRIN PRIMAR CATALIN CONSTANTIN HURDUBAE, cu sediul procesual ales la C.I.A. „Irina Stanciu”, cu sediul în mun. Galați, în contradictoriu cu pârâtul ȚUCHEL DANIEL GERHARDT, cu domiciliul în mun. Tecuci,

, împotriva sentinței civile nr. 618/27.05.2019 a Tribunalului Galați.

Schimbă în tot sentința civilă nr. 618/27.05.2019 a Tribunalului Galați în sensul că admite acțiunea formulată de reclamanta UAT Tecuci și obligă pârâtul Țuchel Gerhardt Daniel să plătească suma de 105.000 lei contravaloare prejudiciu.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică azi, 25 Februarie 2020.

Președinte,
Anica Ioan

Judecător,
Alina Savin

ROMÂNIA
GREA TRIBUNALUL GALAȚI
Grefier,
Stela Balosin
Redactat: jud. Ioan Anica/11.03.2020
Tehnoredactat: SB/4 ex./11.03.2020
Fond: jud. Magdalena Muscă
Asistenți judiciari: Adrian Bobocea și Carmen Alina-Epure